

Griekse overheid richt zich op harde drachme

Auteur(s):

Financiële Diensten Amsterdam

Verschenen in:

ESB, 84e jaargang, nr. 4198, pagina 279, 9 april 1999

Rubriek:

Statistiek

Trefwoord(en):

financiële, markten

Het Griekse overheidsbeleid staat vooral in het teken van toetreding tot de Economische en Monetaire Unie (EMU). Aan enkele criteria voor toetreding wordt al voldaan. Zo bevindt het begrotingstekort zich beneden de 3% van het bbp, vertoont de hoge staatsschuld een dalende tendens en zijn de lange-renteverschillen met de EMU-landen sterk afgenomen. In 1998 bedroeg het inflatieverschil met de drie EU-landen met de laagste inflatie evenwel nog bijna vier procentpunt. Het voor toetreding maximaal toegestane verschil bedraagt anderhalf procentpunt.

De relatief hoge inflatie vormt daarmee de belangrijkste toetredingsbarrière. Om de inflatie te reduceren voert de centrale bank een krap monetair beleid, hetgeen tot uitdrukking komt in een sterk inverse rentestructuur. Om interne prijsstabiliteit te bereiken wordt daarnaast ook de wisselkoers ingezet. De nominale depreciatie van de effectieve wisselkoers viel sinds de beginjaren negentig voortdurend geringer uit dan het inflatieverschil, waardoor de effectieve wisselkoers in reële termen apprecieerde, hetgeen neerkomt op een monetaire verkrapping. Na de devaluatie van de drachme voorafgaande aan toetreding tot het EMS is de Griekse munt zelfs in nominale termen sterk geapprecieerd, waardoor de munt momenteel veel sterker noteert dan de vastgestelde spilkoers.

De Griekse drachme is in de afgelopen weken evenwel gedeprimeerd. Gelet op de inflatiedoelstelling is dit geen wenselijke ontwikkeling. Bij deze wisselkoersontwikkeling is riskant om het nu nog aanwezige renteverschil met de Europese refi-rente van 900 basispunten terug te brengen (zie [figuur 1](#) en [figuur 2](#)).

